

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Eiusdem, ex quaternione XXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Et post alia.

Καὶ μὲν ἕτερα.

ANNO CXXXII 431.

Diuina proinde scriptura Deum ex Christipara virgine genitum esse nusquam affirmat, sed Iesum Christum, & Filium, & Dominum. Hæc fatemur omnes. Neque enim miser esse non potest, qui, quæ diuina scriptura prodit, non statim recipit. Angelorum vox est: Surge, & accipe puerum, & matrem eius. Atqui certum est, archangelos natiuitatis mysterium te longe exactius cognouisse, neque tamen dicunt: Surge, & accipe Deum, & matrem eius; sed: Surge, & accipe puerum, & matrem eius.

Matth. 2.

Eiusdem, ex quaternione XXIV.

Οὐδαμῶς τῶν ἡ θεία γραφή θεὸν ἐκ τῆς χειροτόκου παρθένου λέγει γεννηθῆναι, ἀλλὰ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ υἱόν, καὶ κύριον. ταῦτα πάντες ὁμολογοῦμεν ἅ ἡ εἰδὶδαξεν ἡ θεία γραφή, ἀθλιῶς δὲ οὐ μὴ δεχόμεθα. ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. αὕτη ἡ ἀγγελία ἡ φωνή. Ἐρχέσθαι μάλιστά σου τὰ καὶ τὴν γέννησιν ἠδύσασθαι δὲ χαίρει. ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. ἐκείπεν, ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ θεὸν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Ομοίως τῆ αὐτῆ, τετραδίου καδ.

Quod ergo dicebamus, eiusmodi est: Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. quod enim in ea natum, vel factum est, (nihil enim obest sensui vtrum dixeris) de Spiritu sancto est. neque etiam obest, si dixerimus quod Deus Verbum natus sit in carne. Aliud enim est simul esse cum nato, & aliud nasci. Dicit itaque: Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est; hoc est, Spiritus sanctus quod in ea est, condidit. Animaduertunt ergo patres, vt diuinarum scripturarum peritissimi, si pro eo quod incarnatum dicimus, genitum diceremus, necessario consecuturum, Deum Verbum vel filium esse Spiritus sancti, vel duos habere patres: si vero factum assereremus, hinc rursus inferri, Deum Verbum Spiritus sancti creaturam esse. Quare generationis vocem fugi-

Matth. 1.

Ὁπρ οὖν ἐλέγμεν· μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθῆναι, εἴτε διὰ τῆς ἐνός, εἴτε διὰ τῆς δύο, τῶ νοήματι οὐδὲν λυμαίνεται. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθῆναι ἐκ πνεύματος ὁσὶν ἁγίου· ἐὰν ἐπιπώμεν, ὅτι ὁ θεὸς λόγος ἐγενήθη ἐν τῇ σαρκί. ἄλλο γὰρ τὸ σωθέναι τῶ γεννηθῆναι, καὶ ἄλλο τὸ γεννηθῆναι. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ, φησὶ, γεννηθῆναι ἐκ πνεύματος ὁσὶν ἁγίου, οὐτέστι, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκτίσθη τὸ ἐν αὐτῇ. εἶδον οὖν πατέρες, ὡς ἰπσημονες τῆς θείων γραφῶν, ὅτι ἐὰν ἰππ σαρκωθέντα δῶμεν τὸ γεννηθέντα, ἀελοῦται ἢ υἱὸς πνεύματος ὁ θεὸς λόγος, ἢ δύο πατέρας ἔχων, ἢ δι' ἐνός ἢ ἀρεθίσεται ὁ θεὸς λόγος κτίσμα τῆ πνεύματος ὄν. φέροντες γοῦν τὴν τῆς

ἐκείναι

ANNO
 CHRISTI
 431.

ἡγήσεως λέξιν, ἔθηκαν· Ὁ κα-
 τελθόντα δι' ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
 σαρκωθέντα. Ἡ δὲ σαρκωθέντα; οὐ
 τραπέντα ἀπὸ θεότητος εἰς σάρκα·
 τῶν σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου
 * ἠκολούθησαν τῷ διαγγελιστῇ. καὶ
 ἦ ὁ διαγγελιστὴς ἐλθὼν εἰς τὴν ἐν-
 ανθρώπησιν, ἔφυγε ἡγήθησιν εἰπεῖν
 ὅτι τὸ λόγον, καὶ τὴν σαρκωσιν.
 ποδὶ; ἀκουσον· καὶ ὁ λόγος σαρξὶ ἐγένε-
 νετο. ἐκ εἶπεν· ὁ λόγος διὰ σαρκὸς
 ἐγήνηθη. ὅπου μὲν ἦ μνημονόβου-
 σιν ἢ ὁ ἀπόστολος, ἢ ὁ διαγγελιστὴς
 τὸ ἴδιον, ἡδέασιν, ὅτι ἐγήνηθη ἐκ
 ζωαμῶς. ἠκούσθη τῶν λεγομένων,
 ἠκούσθη ὅπου μὲν λέγουσι τὸ ὄνο-
 μα τῶν ἰσθῶν, καὶ ὅτι ἐγήνηθη ἐκ ζωα-
 κῶς, ἡδέασιν τὸ ἐγήνηθη ὅπου δὲ μνη-
 μονόβουσι τὸ λόγον, οὐδεὶς αὐτῶν
 ἐτόλμησεν εἰπεῖν ἡγήθησιν διὰ τῆς ἀν-
 θρώποτης. ἀκουε· ὁ μακάριος Ἰω-
 ἀννης ὁ διαγγελιστὴς ἐλθὼν εἰς τὸν λό-
 γον, καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν αὐτῶν, ἀ-
 κουσον ὅτι φησιν· ὁ λόγος σαρξὶ ἐγένε-
 νετο, πούτεστιν, ἀνέλαβε σάρκα, καὶ
 ἐσκιώσεν ἐν ἡμῖν, πούτεστιν, ἡμετέ-
 ρου ἐνεδύσατο φύσιν, καὶ ἐνώκησεν
 ἐν ἡμῖν· καὶ ἔδρασαμῶν τὴν δόξαν
 αὐτῶν τῶν ἰσθῶν. ἐκ εἶπεν· ἔδρασαμῶν τὴν
 ἡγήθησιν τὸν λόγον.

Ὁμοίως τῶν αὐτῶν, τετράδιον ἰε.
 εἰς δόγμα.

Ὁὐτω καὶ τῶν σαρκῶν Χριστὸν ἐκ
 τῶν πατρῶν λόγον συναφείας θεῶν
 ὀνομαζομένων, φανόμορον εἰδότες ὡς
 ἀνθρώπων. ἀκουσον τῶν Παύλου ἀμ-
 φότερα κηρύσσοντος· ἔξ Ἰουδαίων,

entes posuerunt : Qui descendit
 propter nos homines, & propter
 nostram salutem, & incarnatus
 est. At quid est, inquis, hoc : Et
 incarnatus est : Non conuersus ex
 diuinitate in carnem. Quod dixe-
 runt : Et incarnatus est de Spiritu
 sancto; in hoc euangelistam fe-
 cuti sunt. Euangelista enim inhu-
 manationis mysterium explicans,
 fugit generationis vocabulū Ver-
 bo tribuere, & incarnationis vo-
 cem posuit. Vbi? Audi: *Et Ver-
 bum caro factum est.* Non dixit,
 Verbum per carnem natum est :
 nam vbicumq; apostoli aut euan-
 gelistæ Filii meminerunt, semper
 ponunt quod ex muliere natus
 sit. Attende obsecro quid dicam.
 Vbi, inquam, Filii nomen reco-
 lunt, ibi natiuitatis vocabulum
 vsurpant, vel quod ex muliere or-
 tus sit affirmant. At vero vbi in
 Verbi mentionem inciderunt, ibi
 nullus eorum quod per huma-
 nam naturam natum sit, asserere
 audet. Audi quid beatus Ioannes
 euangelista, cum in Verbum il-
 liusque inhumanationem incidif-
 set, dicat: *Et Verbum, inquit, caro
 factum est.* (hoc est, carnem sum-
 psit) *Et habitauit in nobis* : hoc
 est, nostram naturam induit, &
 habitauit in nobis; & vidimus
 gloriam eius, (nempe Filii.) non
 dixit autem : Vidimus natiuita-
 tem Verbi.

*Eiusdem, ex quaternione
 xv. in dogmate.*

Sic & illum qui secundum car-
 nem est Christus, quod Dei Ver-
 bo coniunctus sit, Deum nomi-
 namus, hominem fuisse qui appa-
 rebat, non ignari. Paulum vtrum-
 que prædicantem audi: *Ex Iudæis, Rom. 9. v. 5.*